

- טלפן אלמוגי. בחרו מזכירות של 64, מהם רק עשרים שלו. סרבו לאמנון
באשר הוא מנהל מחלקת אנשי שרגא לא תמכו בהם, ואילו סרבו היו נשארים רק
10 בחוץ. לא הסכמתי לעמדה זו. אלמוגי הבטיח ל"קפוץ" הנה באחד הימים הקרובים.

- בעשר באה אצלי רבקה גובר. סיפרה לי על האוטוביוגרפיה, על חבל לכיש,
על חגיגת עשור לכיש, על וועד המסדר מנסה לעכבה מחוץ לחבל לכיש.
היא ואברהם מתכוננים ביולי לנסוע לרוסיה. יש להם 5 אלפים ל"י למסע זה.

16.3.65, יום ג' יב' אדר ב'

היה זה יום ביקורים: בר זוהר, חגי אשד, שרגא נצר, 6 סטודנטים גרמנים,
מאה חברים ממפעל החשמל בחיפה, ועד החינוך (אלינור, גבריהו, שנהבי, דר. לוריה).

חגי אשד מוטר ההספר. חושש להדפיס הספר, שמא אחר כך הממשלה תמנע
הפצתו (אבסורד). הוא צריך לחזור ללונדון, כי פה אינו מקבל משכורת מ"דבר".
אמרתי לו שיש להדפיס בספר אחד כל החומר. יש לראות את חומר, וכשיסכים
אסור החומר שלו לצנזור, ויש להניח שלאחר שבוע אקבל או חזרה. אני בינתיים
אכין החומר שלי - נוסף על מה שהגשתי לשר המספטים, בעיקר על ועדת השבעה ועל
חומר מפלגתי החושף הכל.

שרגא נצר שרוי קצת במבוכה על הנעשה במפלגתי. הגדלתי מבוכתו בספרי לו
כי יש בדעתי להודיע למזכירות כי איני מקבל שום מינוי מטעם המפלגה ואיני מאמין

בממשלה זו ואני רואה המפלגה במורד, אבל לא אעשה זאת עד שאראה את אלמוגי

שיבוא הנה מחר. שרגא ביקש שאפגש עם חברים אחדים - לא גולדה. אבל זיאמה

הסכמתי.

אחר כך בא דר. הנס Pflaumer עם 4-5 חברים צעירים מבווריה.

הם רואים עצמם קודם כל כבוורים, אח"כ כגרמנים. יש להם דיאלקט מיוחד, גם

בצפון גרמניה, יש דיאלקט מיוחד שאינם כבינים אותם. בית המלוכה הבוורי עודו

מכובד אצלם. דיברנו על יחסי ישראל וגרמניה, אמרתי: יש רוב בעד יחסים, אם כי

הימין (חרות) והשמאל (מפ"מ ואה"ע) נגד. חוששני שבשנה הראשונה יהיו קצת צרות,

כי ימצאו כאלה שינסו להוריד דגל גרמני וכיוצא באלה. הם הביאו לי דרישת שלום

משטראוס. הם סבורים שבבחירות הבאות יהיה רוב לממשלה הנוכחית, אם כי הס.ד.

יעלו. שאלתי על אסא איחוד אירופה. הם בעד. מחגברת ההכרה שהם אירופאים,

יתכנו ארצות ברית של אירופה. אבל יש לדיגול פרסנזיה שצרפת תעמוד בראש, ויש

בעיה בריטניה. אמרתי להם שלצערי מפלגת הלייבור באנגליה היא הכי ריאקסיונית

מבחינה איחוד אירופה. הם חיים בעבר, בקומונוולט שהתרוקן מתוכן מדיני ממשי.

ואשר לצרפת - מכיוון שברור שאירופה לא תקבל - בכל אופן בדור זה, מנהיגות

גרמניה. מוטב שלע"ע תעמוד צרפת בראש וגרמניה תהיה שניה לה.

שאלתי אם הם סבורים שיש סיכוי לאחוד גרמניה. הם בטוחים שלא. כי

מדברים על כך, אבל איש אינו מאמין בזה. היתה בכלל שיחה נעימה. בר זוהר נוכח

בשיחה.

אחרי ארוחת הצהריים נפגשתי במדרשה עם מאה פועלי חשמל הנוסעים ליומים

לאילת. נשאלתי שאלות: על המצב המדיני, על הטית מעינות הירדן, על חינוך ועוד.

שוחחנו כשעה.

אחרי הצעדה בא חברי ועד החנך: אלינר, לוריה, גבריהו ושנהבי. שנהבי

הביא חכנית בית החנך - השיחה נמשכה כשעתיים. מזכירה רשמה הדיון. הראיתי

ללוריא קונטרס "מגילת היוחסין למשפחת לוריא העתיקה" שקיבלתי אתמול מישעיה

לוריה. הוא לא שמע על קונטרס זה. גם אלינר וגם הוא אחרו שלי ושמעו כלל

שרש"י היה שמו לוריא.

17.3.65, יום ד'

בבוקר בא אלמוגי. אמרתי לו שלא אשתתף במזכירות ובשום מוסד מפלגתי, כי

אין זו עוד המפלגה שהיתה עשרות שנים, ביקש ממני לדחות המכתב עד שנפגש בשבוע

אחר הבא. הוא סבור כי יתכן שאשכול ימנה ועדת חקירה, אמרתי אין זו רק שאלת

ועדה (שאיני מאמין כי תקום על ידי ממשלה זו) אלא גורל המדינה.

אה"צ הגיע נוער אמריקני (נבונים) שבא לשנה לגשר הזיו. שוחחנו על הקבוץ

ועל חלוציות ועל הנוער באמריקה.